

МИФОЛОГИЗАЦИЯ ГОРОДСКОЙ СРЕДЫ

А. Ю. АРЗИЛИ,

*Киевский национальный университет строительства и архитектуры,
(г. Киев, Украина)*

В переломные эпохи деформации смыслов, идеологий, культуры, особенно свойственной для периода глобализации, люди подсознательно стремятся найти информацию, которая бы воспринималась ими по принципу психологического гомеостаза. Мифы и легенды – новая методология жизни для этнического самоопределения, позволяющая выработать механизмы противодействия «массовой культуре» периода глобализации.

Городские мифы создаются несколькими способами: наслышанностью; бриколлажем; мифологизацией среды.

Корни «мифологизации пространства» в сознании человека исследованы в психологии, культурологии, философии. В исследовании речь идет о «психо-социальном» механизме индивидуальном и массовом уровне сознания человека.

Основой для генерации мифов среды служат исторические, географические, природные, экономические особенности территории, относительно которой они возникают.

Мифологизация – процесс генерации фольклорной информации в городской среде на основе исторических фактов и событий, биографий выдающихся людей, связанных с городом и прочее. Механизм действия мифа – своеобразная связь структурных элементов, обеспечивающих его интерпретацию. Так, идея места и его элементов является предпосылкой формирования городской мифологии.

Мифы, будучи порожденными историческим прошлым территории, влияют на ассоциации и представления благодаря своей работе на подсознательном уровне. Результатом процесса мифологизации является обращение предмета или события в знак, который расшифровывается на подсознательном уровне и позволяет его ассоциировать с конкретными особенностями региона, к которому относится миф.

Сам знак возникает в массовом сознании под воздействием часто и непосредственного столкновения с сообщением, в котором два понятия взаимосвязаны друг с другом, что в последствии вызывает ассоциации одного понятия с другим. Р. Барт пишет, что материальные носители мифического сообщения, как только они становятся частью мифа, сводятся к функции означивания, теперь они – «исходный материал для построения мифа».

Миф, виступая знаком, інтерпретируючися в масовому свідомстві, позиціонує середу. Суть процесу генерації мифів середу являється інструментом по створенню іміджу території. По Почепцову Г. Г., це напряму пов'язано з впливом на широку аудиторію, котре не потребує великих зусиль, тому що мистецтвенно створений миф базується на вже існуючих в масовому свідомстві представленнях. Метою мифологізації міської середу і її елементів являється моделювання стійкої когнітивної системи образів, засвоювані людиною.

Таким образом, історический, культурний, етніческий, географіческий, соціальний контекст міської середу спосіб генерувати мифи, закріплюючіс со часом в масовому свідомстві. Матеріалізуючіс в міській середу знаки мифа спосіб оптимізувати комунікативні процеси різних рівнів, максимально ефективно візуалізувати середу в медіаполі. Вони виступають одним із ведучих факторів соціальної інтеграції, являючіс носієм ідеології і ефективним засом комунікації.

Представлення о тій или іншій території складається як із фактів, вісних аудиторії і трансліруємих, головним образом, с помощью СМІ, так і із асоціацій, виникаючих при згадці цієї території. Ёти асоціації носять характер глибоко внедрєнних в масовое свідомство мифів, формуючих своєго рода віртуальную реальність, включающую елементи прошлого і елементи нєстєящего.

ДО ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЛАНДШАФТНО-ЕКОЛОГІЧНОГО КАРКАСУ м. ХАРКОВА

І. В. ДРЕВАЛЬ,

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бєкетова (м. Харків, Україна)*

Сучасний етап розвитку містобудування характеризується, насамперед, спрямуванням зусиль науковців і практиків на вирішення екологічних завдань, збереження рівноваги між природними та антропогенними складовими урбанізованого простору. Це напряму кореспондується із концепцією сталого розвитку міст. Важливою складовою вирішення екологічних завдань на рівні «місто» є формування та вдосконалення його ландшафтно-екологічного каркасу. Саме система відкритих озелєнєних просторів, що тісно пов'язана з природною основою міста не тільки задовольняє рекреаційні потреби населєння, а й забезпечує необхідний санітарно-гігієнічний стан міського середовища.